

system i det hele taget ikke kan gå ind og heller ikke skal gå ind og blande sig i, hvad medierne bringer. Det er meget, meget afgørende, at vi står vagt om den uafhængighed for medierne. Hvad enten det er private medier eller som Danmarks Radio et medie, der er mere reguleret og finansieret af licens, skal det være frie og uafhængige medier, og vi må som politikere også tåle, at vi kommer under kritisk beskyldning. Men til gengæld må medierne jo også tåle, at de, der bliver angrebet, de, der bliver kritiseret, får lov at give udtryk for deres holdning til den måde, det bliver dækket på.

Men det er sandelig noget ganske andet at give udtryk for holdningen til, hvordan dækningen er, end det, Jyllands-Posten var udsat for, hvor der jo var tale om, at der var kræfter, som ville lægge begrænsninger på, hvad en avis overhovedet måtte bringe. Der er stor forskel på det, og da var det vigtigt at stå fast om pressefriheden og retten til at bringe det, man har lyst til.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg forstår statsministeren således, at det i Muhammedsagen handlede om, at der var nogen, der ville forhindre noget i at blive bragt, og at det i mailsagen handler om, at nogen ville bestemme, hvad der skulle bringes. Så på den måde kan jeg godt se, at der er en stor forskel i de to sager, for de handler om henholdsvis at forhindre noget bestemt eller sikre noget bestemt.

Selvfølgelig har man ikke fra regeringens side nogen autoritet til at bestemme, hvad der skal ske i DR, og hurra for det. Problemet er jo dybest set, at vi har et folkestyre, som bygger på, at politikerne opfører sig ordentligt. Men vi har en regering, som startede med at føre krig mod smagsdommere for ligesom at presse eksperterne lidt tilbage. Derefter brugte den over et år på sagen om den liberale opposition, der ville opstilles til Folketinget, og nu viser det sig, at den i forhold til Danmarks Radio også prøver at presse på for en bestemt redaktionel linje.

Hvorfor opfører I jer ikke ordentligt? er jeg lige ved at sige.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har sagt det flere gange, og jeg gentager det gerne: Regeringen har ikke nogen som helst hensigt om at forsøge at presse Danmarks Radio eller noget andet medie til en bestemt redaktionel linje. Men ministre såvel som folketingsmed-

lemmer såvel som alle andre i det danske samfund har lov til at give udtryk for deres mening om, hvordan medierne nu vælger at dække bl.a. politiske begivenheder.

Jeg kan jo se, at det også er sket tidligere. Jeg gentager igen David Trads' udtalelser den 17. marts, altså den tidligere indlandsredaktør på DR Nyheder, som siger, at han under euroafstemningen i 2000 gentagne gange blev opsøgt eller ringet op af socialdemokratiske og radikale ministre, som var rasende over den måde, som Danmarks Radio viderebragte nyheder på.

Kl. 14.35

Så jeg synes måske også, at hr. Simon Emil Ammitzbøll lige skulle skrue sagen lidt ned til det niveau, hvor den hører hjemme.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der yderligere en medspørger. Det er hr. Mogens Jensen, værsgo.

Mogens Jensen (S):

Jeg tror ikke, at der er nogen i Folketingssalen, der vil forhindre regeringens ministre i med sig selv at have en debat om DR's eller andre mediers dækning af noget som helst – eller for den skyld at gå ud og rette faktuelle fejl eller forhold sig til en dækning, hvis man mener, at den er forkert eller faktisk forkert.

Det, der er spørgsmålet i den her sag, er jo, at der fra kulturministeren på baggrund af et regeringsmøde bliver sendt en mail med regeringens holdning, hvor der bl.a. bliver truet med en privatisering. Der er altså tale om en trussel, der er tale om en pression.

Professor Jørgen Poulsen siger, at det kan opfattes som en pression, og professor Claus Hagen Jensen siger: Her er jo en rundhåndet trussel om, at DR skal passe på, ellers blive man privatiseret. Professor i forvaltningsret Steen Rønsholdt siger: Det er klart på kanten, når man forsøger at få indflydelse på programvirksomheden. Mediejurist Oluf Jørgensen siger: Brevet indeholder trusler om privatisering. Dermed er det et utilsløret forsøg på at udøve pression mod Danmarks Radio.

Der er endnu flere udtalelser.

Kan statsministeren da ikke se, at der her er tale om pression, og vil statsministeren ikke klart her i dag tage afstand fra, at ministre sender den type breve til Danmarks Radio eller andre offentligt ejede medier?